

Ο δρόμος που οδηγεί στη γνώση της αιώνιας αλήθειας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Την αληθινή και πραγματική θεογνωσία και αυτογνωσία ο άνθρωπος αποκτά μόνο διά της οδού της έμπρακτης αγάπης. Αγαπώντας το Θεό και τους ανθρώπους ο άνθρωπος γνωρίζει εμπειρικά ότι η ψυχή του είναι χριστοειδής και αθάνατη.

Η εμπειρία της έμπρακτης αγάπης ως μέθοδος της θεογνωσίας και ανθρωπογνωσίας είναι ένα από τα ευαγγέλια, το οποίο ο Θεάνθρωπος χάρισε στο ανθρώπινο γένος.

Χρησιμοποιώντας τη μέθοδο αυτή ο άνθρωπος γρήγορα βρίσκει και το Θεό και τον εαυτό του.

Ενώ στους δρόμους του μίσους ο άνθρωπος εύκολα χάνει και το Θεό και τον εαυτό του.

Έχοντας εισαχθεί και χρησιμοποιηθεί από το Θεάνθρωπο η μέθοδος αυτή της θεογνωσίας και αυτογνωσίας έγινε και παρέμεινε οριστικά μέθοδος ορθόδοξης γνωσιολογίας.

Στο Θεάνθρωπο Χριστό υπάρχει κάτι το ασύγκριτα πιο μεγάλο από την Αλήθεια, την Αγαθότητα, την Ωραιότητα.

Ο ίδιος είναι όλα αυτά στην απόλυτη έννοια και ταυτόχρονα κάτι πολύ περισσότερο απ' αυτά.

Ό,τι πιο καλό υπάρχει για την ανθρώπινη ψυχή ο Χριστός το ελκύει προς Εαυτόν με κάποιο ακαταμάχητο μαγνητισμό της αγάπης.

Αυτός δίνει στην ανθρώπινη ψυχή εκείνο που δεν μπορούν να της δώσουν ούτε η απόλυτη Αλήθεια, ούτε η απόλυτη Αγαθότητα, ούτε η Απόλυτη Ωραιότητα μόνες τους.

Μόνο ένας δρόμος οδηγεί στη γνώση της Αιώνιας Αλήθειας: αυτός είναι η Αγάπη.

Αποκτώντας την Αγάπη, η οποία είναι ο ίδιος ο Θεός, ο άνθρωπος ενώνεται πραγματικά με το Θεό και μ' αυτό τον τρόπο έρχεται στην πραγματική γνώση της Αιώνιας Αλήθειας.

Η Αγάπη γεμίζει τον άνθρωπο με το Θεό.

Ανάλογα με το μέτρο της πληρώσεως του εαυτού του από το Θεό, ο άνθρωπος γνωρίζει το Θεό.

Πληρούμενος από το Θεό ο άνθρωπος φωτίζεται, αγιάζεται, θεώνεται και μ' αυτό τον τρόπο έρχεται στην αληθινή γνώση του Θεού.

Με την αποδοχή και βίωση της «πρώτης και μεγάλης εντολής», ο άνθρωπος γίνεται «θείας κοινωνός φύσεως» (Β' Πέτρ. 1,4).

Η θεία ενέργεια της αγάπης εισάγει ολόκληρο τον άνθρωπο στην πορεία της θεώσεως: του θεώνει την καρδιά, την ψυχή, το νου, τη βούληση και καθετί που είναι ανθρώπινο· ζει διά του Θεού, αισθάνεται διά του Θεού, σκέπτεται διά του Θεού, θέλει διά του Θεού.

Εκτός απ' αυτό, το μυστήριο του Θεού αποκαλύπτει στους ανθρώπους το Άγιο Πνεύμα, διότι «ουδείς οίδε τα του Θεού ει μη το Πνεύμα του Θεού» (Α' Κορ. 2, 11).

Και το Άγιο Πνεύμα είναι «Πνεύμα αγάπης» και «Πνεύμα σοφίας και συνέσεως», δηλαδή Πνεύμα γνώσεως.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, "Οδός Θεογνωσίας", εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα 1985